



pielgrzym

Bóg jest nieobliczalny w miłości do człowieka. Przyjmując postać Niemowlęcia owiniętego w pieluszki i położonego w ubogim żłobie, chce powiedzieć nam – nieustannie zabieganym w swoich codziennych obowiązkach – że przyjmuje nas i kocha w całej naszej bezradności, bezbronności i zmaganiu ze światem.

Betlejemską Gwiazdę wskazuje nie tylko drogę do stajenki, ale stanowi drogowskaz największego zaufania oraz komunii Boga i człowieka.

**Bożonarodzeniowa noc
to objawienie
Miłosiernej Miłości.**



*Z okazji Świąt Narodzenia Chrystusa Pana życzymy
nieustannego doświadczania owoców płynących z zawołania: Jezu, ufam Tobie!
Niech Pan nam błogosławi w każdym dniu trwającego już Roku Jubileuszowego!
Szczęść Boże! Wasi Duszpasterze!*

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

■ Zapraszamy na ostatnie w tym roku raty o godz. 6.30 do środy 23 grudnia.

■ **Terminarz spowiedzi przedświątecznej i nabożeństw w okresie świąt na stronie 3.**

■ 26 XII - w II dzień świąt wspominamy św. Szczepana, pierwszego męczennika.

■ 27 XII - Niedziela św. Rodziny i święto św. Jana Apostoła.

■ 28 XII - święto św. Młodzianków. Błogosławieństwo dzieci po każdej Mszy św.

■ 31 XII - w ostatni dzień roku zapraszamy na wieczorną Mszę św. o godz. 18 dziękczynną za miniony rok i podsumowującą życie parafii.

■ 1 I - Nowy Rok, uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

■ 6 I - Uroczystość Objawienia Pańskiego, tradycyjne Trzech Króli

■ 10 I - święto Chrztu Pańskiego kończące okres Bożego Narodzenia. Zgodnie z tradycją kolędy będziemy śpiewać do 2 lutego - święta Ofiarowania Pańskiego.



CHRYZTY

08.11.2015 Franciszek Borowski
08.11.2015 Joanna Cierpka
08.11.2015 Zuzanna Kostka
08.11.2015 Zlatan Młynarczyk
08.11.2015 Liliana Pietranik
08.11.2015 Laura Lacheta
08.11.2015 Piotr Stachowiak
08.11.2015 Nikodem Synowiec
08.11.2015 Helena Wyglądacz
21.11.2015 Leon Master
13.12. 2015 Maja Młyńska
13.12. 2015 Michał Osiak
13.12.2015 Alicja Tkacz
13.12.2015 Wiktor Wojnicz



ZMARLI

Zbigniew Marzec, 1. 85, ul. Sowińskiego
Krzysztof Malik, 1.51, ul. Graniczna
Jerzy Głowa, 1. 79, ul. Graniczna
Krystyna Dulińska, 1.81, ul. Graniczna
Romana Jędrasińska, 1. 90, ul. Graniczna
Zygmunt Zyś, 1. 86, ul. Sowińskiego
Piotr Górka, 1. 39, ul. Graniczna

DUSZPASTERSTWO

MSZE ŚW. W NASZYM KOŚCIELE:

■ **W NIEDZIELE:**

o godz. 8, 9³⁰, 11, 12³⁰, 16 i 19

14³⁰ dla podopiecznych Sióstr Misjonarek Miłości

Sakrament Chrztu św. i tzw. roczki (I rocznica Chrztu św.) - w II niedzielę miesiąca na Mszy św. o 12.30.

■ **W TYGODNIU:**

o godz. 6³⁰ (z wyj. sobót), 8 i 18

- w piątki o godz. 8 dla seniorów,

- Msza św. szkolna w I piątki miesiąca o 16³⁰.

Odwiedziny chorych i starszych parafian zazwyczaj w II sobotę miesiąca.

12 stycznia - dzień chorego, Msza św. i nabożeństwo z błogosławieństwem lourdskim.

NABOŻEŃSTWA W CIĄGU ROKU KOŚCIELNEGO:

■ Nieszpory niedzielne i świąteczne o godz. 17⁰⁰.

■ Nowenna do MB Nieustającej Pomocy w środy po wieczornej Mszy św.

■ Całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu w czwartki w nowej kaplicy po porannej Mszy św. o godz. 8 do Mszy św. wieczornej. Po tej Mszy św. jeszcze godzinna adoracja w kościele

■ Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa w I piątek miesiąca po Mszy św. o godz. 8.

■ Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego w III piątek miesiąca po Mszy św. o godz. 8.

■ **KANCELARIA PARAFIALNA**

(wejście od ul. Granicznej) czynna:

- poniedziałki, środy i piątki: 8³⁰ - 11⁰⁰,
- wtorki i czwartki: 14⁰⁰ - 17³⁰.

■ **KATOLICKI TELEFON ZAUFANIA** 253-05-00 CZYNNY CAŁĄ DOBĘ. Porad udzielają: prawnik, lekarz, pedagog, psycholog i ksiądz.

www.graniczna.katowice.pl

facebook.com/WNMP.Katowice

poczta@graniczna.katowice.pl

TERMINARZ SPOTKAŃ

ŻYWY RÓŻANIEC

w I sobotę mies. Msza św. o godz. 8.00 po niej 1 cz. Różańca św.



■ ■ ■

DZIECI MARYI

w soboty o godz. 10.30



■ ■ ■

LEGION MARYI

w środy o godz. 16.30



■ ■ ■

KRĄG BIBLIJNY

w poniedziałki o 18.45



■ ■ ■

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS

według potrzeb



■ ■ ■

Grupa młodzieżowa

w piątki o godz. 19.00

■ ■ ■

ODNOWA W DUCHU ŚW.

w środy o 19.00 (w DA pod wieżą)



■ ■ ■

MINISTRANCI

w soboty o godz. 9.00



■ ■ ■

KOŚCIÓŁ DOMOWY

I sobota mies. o g. 15 (w rodzinach)



■ ■ ■

GRUPA LEKTORÓW

I poniedziałek mies. o godz. 18.45

■ ■ ■

APOSTOLSTWO DOBREJ ŚMIERCI

spotkania i wyjazdy po ogłoszeniu



■ ■ ■

ZWIĄZEK GÓRNOŚLĄSKI

Koło Katowice-Śródmieście

III czwartek mies., o godz. 18.00



Spotkania odbywają się w salkach na I piętrze domu katechetycznego



MIESIĘCZNIK PARAFIALNY

Redaguje Zespół: Ks. Zbigniew Kocoń, Wanda Niedziela, Beata Urban, ks. Leszek Buba, ks. Szymon Melerowicz

Współpraca: Kamila Falińska

Wydaje Parafia Wniebowzięcia

Najświętszej Maryi Panny w Katowicach

ul. Graniczna 26, 40-018 Katowice

tel. (32) 255 48 72

e-mail: **pielgrzymwnmp@interia.pl**

Konto: BSK S. A. VII O/Katowice

nr 68 1050 1214 1000 0007 0030 4934

Druk: Kaga-Druk, Katowice,

tel. (32) 255-34-18, 209-05-48



Słowo Proboszcza

Serdecznie pozdrawiam wszystkich czytelników Pielgrzyma w czasie Adwentu, u progu radosnego okresu związanego ze Świętami Bożego Narodzenia. Adwent otwiera nas na to, co nadchodzi. Może zadajemy sobie pytanie, jaka będzie ta najbliższa przyszłość? Co zmieni w Kościele rozpoczęty co dopiero Jubileuszowy Rok Miłosierdzia? Jaka będzie sytuacja w naszej ojczyźnie? Co będzie z Europą i czy będziemy mogli żyć w pokoju?

Okres Adwentu podkreśla nadzieję. Jej podstawą jest życie w bliskości Pana Boga, na którego obecność się otwieramy. Wiara mówi nam, że wszystko jest w rękach Bożych i nie musimy się lękać. W Nim przecież – jak mówi Pismo Święte – żyjemy, poruszamy się i jesteśmy. Aby jednak żyć w pokoju serca i żywej nadziei, trzeba wciąż zapraszać Pana Jezusa do swojego życia, do przeżywania codzienności. Często prosimy Pana Boga o pomoc w trudnych sytuacjach, ale czy my Boga słuchamy? Czy jesteśmy Mu wierni?

Ojciec Święty chce nas w tym najbliższym roku otworzyć na dar Bożego Miłosierdzia. Uważa, że wszyscy potrzebujemy miłosierdzia i że również sami mamy miłosierdzie czynić. To ważne doświadczenie czynnej miłości ze strony ludzi wierzących może pomóc zagubionemu dzisiaj człowiekowi odnaleźć miłującego Boga. Mam nadzieję, że teksty księdza Leszka, które na łamach Pielgrzyma będą ukazywać najważniejsze wątki Bulli Papieskiej inaugurującej Rok Miłosierdzia, pomogą nam przeżywać ten czas świadomie i owocnie. Zapewne bliższy nam będzie kult Miłosierdzia Bożego, może częściej będziemy odmawiać Koronkę... Niech bliższe nam będą również uczynki chrześcijańskiego miłosierdzia co do duszy i co do ciała. Niewątpliwie wyrazem takiej konkretnej postawy otwarcia się na miłosierdzie, będą między innymi organizowane w tym roku w naszym kościele comiesięczne spotkania dla ludzi chorych i niepełnosprawnych. Pozostaje jednak za-

wsze to zasadnicze pytanie o osobiste doświadczenie Miłosierdzia Boga, o spotkanie z Nim w szczerej spowiedzi świętej i ciągłe otwieranie się na prawdę Jego Słowa, które weryfikuje nasze życiowe postawy i decyzje. W przeżywaniu bliskości Pana Boga mogą nam pomóc również czwartkowe adoracje Najświętszego Sakramentu, z możliwością spowiedzi Świętej lub rozmowy z kapłanem. Podejmiemy również próbę zorganizowania w parafii katechez dla dorosłych, podczas których będzie można poruszać i rozważać bieżące tematy związane z życiem w Kościele.

W nadchodzącym Nowy Roku będziemy obchodzić 1050 rocznicę Chrztu Polski. Wspominając korzenie chrześcijaństwa w naszym narodzie będziemy również dziękować Bożej Opatrzności za dar naszego osobistego chrztu świętego. Okazji ku temu pewnie nie zabraknie. Już styczniowe Święto Chrztu Pańskiego otworzy nas na nowo na rzeczywistość związaną z chrztem w Duchu i Prawdzie. Może też zdobędziemy się na przywołanie daty naszego chrztu, aby w tym właśnie dniu za ten szczególny dar Panu Bogu podziękować? W jednej z parafii zaproponowano, aby w tym roku wyjątkowo zamiast dnia urodzin świętować dzień swojego chrztu. Ciekawa propozycja i może ktoś zechce w ten sposób uczcić ten dzień, w którym stał się przybrany Dzieckiem Bożym. A może warto w rocznicę swojego chrztu uczestniczyć we Mszy św. i przyjmując Komunię, aby w najpiękniejszy duchowy sposób uwielbić Tróję Przenajświętszą i podziękować za chrzest święty, za rodziców i chrzestnych, za księdza który był szafarzem sakramentu? Niech każdy z nas uczyni z serca to, na co go w tym wymiarze stać.

Na koniec, jak zawsze dziękuję wszystkim za tworzenie w naszej społeczności więzów wiary i miłości, za wszelką pomoc duchową i materialną i wszystkim życzę bogatych owoców adwentowego czuwania oraz radości w sercu w czasie bliskich już świąt!

Szczęść Boże!
ks. Zbigniew Kocoń

PRZEDŚWIĄTECZNA SPOWIEDŹ

**Poniedziałek 21 XII,
wtorek 22 XII, środa 23 XII:**

- od godz. 6⁰⁰ do 7⁰⁰ i 7³⁰ do 9⁰⁰
- i od godz. 17⁰⁰ do 19⁰⁰

Wigilia 24 XII:

- od godz. 6⁰⁰ do 7⁰⁰ i 7³⁰ do 12⁰⁰
- i od godz. 15⁰⁰ do 16⁰⁰



NABOŻEŃSTWA W OKRESIE ŚWIĄTECZNYM:

24 grudnia, Wigilia - Msze św.:

- godz. 6³⁰
- godz. 8⁰⁰ - Msza św. w intencji nieobecnych przy wigilijnym stole: za tych, którzy daleko od nas mieszkają, wyjechali za granicę, pracują, przebywają w szpitalu, w więzieniu itp.
- godz. 21⁰⁰ - dodatkowa, wcześniejsza pasterka dla wszystkich osób, dla których godz. 24⁰⁰ jest porą zbyt późną
- godz. 24⁰⁰ - pasterka

25 grudnia, I święto:

- Msze św.: 8⁰⁰, 9³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰, 16⁰⁰ i 19⁰⁰
- nieszpory kolędowe - godz. 17⁰⁰

26 grudnia, II święto:

- Msze św.: 8⁰⁰, 9³⁰, 11⁰⁰ i 19⁰⁰
- nie będzie Mszy św. o godz. 16⁰⁰ i nieszporów

31 grudnia - Msze św.:

- 8⁰⁰
- 18⁰⁰ - Msza św. dziękczynna za miniony rok 2015

1 stycznia - Nowy Rok:

- Msze św.: 8⁰⁰, 9³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰ i 19⁰⁰
- nie będzie Mszy św. o godz. 6³⁰ i 16⁰⁰ oraz nieszporów

6 stycznia - Uroczystość Objawienia Pańskiego (Trzech Króli):

- Msze św.: 8⁰⁰, 9³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰ i 19⁰⁰

PLAN KOŁĘDY 2015/2016

19 XII – sobota – godz. 15.00

1. Graniczna 57a (1-5)
2. Graniczna 57a (6-11)
3. Graniczna 57b (1-5)
4. Graniczna 57b (6-11)

20 XII – niedziela – godz. 15.00

1. Graniczna 57c (1-5)
2. Graniczna 57c (6-11)
3. Graniczna 61 (1-5)
4. Graniczna 61 (6-10)
5. Graniczna 61a (1-5)

21 XII – poniedziałek – godz. 16.00

1. Graniczna 61a (6-10)
2. Graniczna 61b (1 - 5)
3. Graniczna 61b (6 - 10)

22 XII – wtorek – godz. 16.00

1. Graniczna 61c (1 - 5)
2. Graniczna 61c (6 - 10)

NOWY ROK

2 I - sobota - godz. 15.00

1. Graniczna 63, 63a (od dołu)
2. Graniczna 63b, 63c (od dołu)
3. Sikorskiego 10 (p. 1-5)
4. Sikorskiego 10 (6-10)
5. Sikorskiego 12 (1-5)

3 I - niedziela - godz. 15.00

1. Sikorskiego 12 (6-10)
2. Sikorskiego 14 (1-5)
3. Sikorskiego 14 (6-10)
4. Sikorskiego 16 (1-5)
5. Sikorskiego 16 (6-10)

4 I - poniedziałek - godz. 16.00

1. Sikorskiego 18 (1-5)
2. Sikorskiego 18 (6-10)
3. Sikorskiego 20 (1-5)

5 I - wtorek - godz. 16.00

1. Sikorskiego 20 (6-10)
2. Sikorskiego 22 (1-5)
3. Sikorskiego 22 (6-10)

7 I - czwartek - godz. 16.00

1. Sikorskiego 24 (1-5)
2. Sikorskiego 24 (6-10)

9 I - sobota - godz. 15.00

1. Sikorskiego 26 (1-5)
2. Sikorskiego 26 (6-10)
3. Sikorskiego 28 (1-5)

10 I - niedziela - godz. 15.00

1. Sikorskiego 28 (6-10)
2. Sikorskiego 30 (1-5)
3. Sikorskiego 30 (6-10)

11 I - poniedziałek - godz. 16.00

1. Sikorskiego 32 (1-5)
2. Sikorskiego 32 (6-10)
3. Sikorskiego 34 (1-5)

12 I - wtorek - godz. 16.00

1. Sikorskiego 34 (6-10)
2. Sikorskiego 36 (1-5)
3. Sikorskiego 36 (6-10)

13 I - środa - godz. 16.00

1. Sikorskiego 38 (1-5)
2. Sikorskiego 38 (6-10)
3. Sikorskiego 40 (1-5)

14 I - czwartek - godz. 16.00

1. Sikorskiego 40 (6-10)
2. Sikorskiego 42 (1-5)

15 I - piątek - godz. 16.00

1. Sikorskiego 42 (6-10)
2. Sikorskiego 44 (1-5)
3. Sikorskiego 44 (6-10)

16 I - sobota - godz. 15.00

1. Paderewskiego 75, 77, 77a, 81
2. Paderewskiego 79, 79a, 83, 83a, 85, 85a, 87, 87a
3. Pułaskiego, Paderewskiego – Os. Cyprysowe

17 I - niedziela - godz. 15.00

1. Warszawska 71, Dudy-Gracza 2 i 4 Graniczna 4, 6, 8, 11, 13
2. Graniczna 17a, 17c
3. Graniczna 19, 25 a,b,c
4. Floriana 8-22

18 I - poniedziałek - godz. 16.00

1. Św. Jacka 12-1, Św. Brata Alberta 4-1
2. Krasińskiego 2-1
3. Krasińskiego 12, 14 b, i

19 I - wtorek - godz. 16.00

1. Krasińskiego 14 c, g
2. Krasińskiego 14 d, j
3. Krasińskiego 14 e, k, 14 f, h
4. Krasińskiego 20, 20a, 20b

20 I - środa - godz. 16.00

1. Krasińskiego 24 (m. 1-25), 28
2. Krasińskiego 24 (m. 26-56), 26
3. Równoległa 2-3, Krahelskiej 1-11

21 I - czwartek - godz. 16.00

1. Równoległa 2b, 4-10
2. Równoległa 7-8
3. Skowrońskiego 2, 2a

22 I - piątek - godz. 16.00

1. Skowrońskiego 3, 3a, 4
2. Skowrońskiego 6, 6a, 8-10
3. Paderewskiego 10-16, 7-17

23 I - sobota - godz. 15.00

Kolęda dodatkowa

Listopadowe znicze z modlitwami dzieci za zmarłych. Oglądaliśmy je w gablotce w ubiegłym miesiącu.



fot. Julia Karkowska

W grudniu zastąpiły je roratnie lampiony z adwentowymi postanowieniami.



Postanawiam codziennie się modlić. * Postanawiam słuchać się bliskich i starszych.
* Panie Boże proszę Cię pomóż mi wypełnić moje postanowienie adwentowe: chciałbym zawsze ścielić swoje łóżko. * Panie Boże proszę Cię, abyś pomógł mi przez cały Adwent codziennie odmówić krótką modlitwę lub dziesiątkę różańca.

O przedświątecznym zabieganiu, firankach w stajni i Bożej miłości

Święta Bożego Narodzenia to czas szczególny. Świat daje temu świadectwo na wiele sposobów, choć często czujemy pewien niesmak, kiedy – tuż po Uroczystości Wszystkich Świętych i Dniu Zadusznym – supermarkety serwują świąteczne świece, choinki i kolorowe ozdoby. Sklepowe witryny rozbłyskują kolorowymi światłami, po ulicach wędrują krasnale, które przypominać mają św. Mikołaja. W głośnikach słyszeć melodie amerykańskich kolęd i szal prezentów trwa! Listy zakupów nie mieszczą się w portfelach, ale niczego nie można przecież zapomnieć. To wszystko nazywane jest magią świąt.

A w czym tak naprawdę tkwi piękno Świąt Narodzenia Jezusa, jaki jest ich sens i co stanowi źródło przeżywania tego, co rozprzedzony świat nazywa magią?

Wyjątkowość grudniowej nocy, wzruszenie, które towarzyszy nam podczas łamania się opłatkiem i składania życzeń, puste miejsce przy stole, blask choinki, całe przedświąteczne zabieganie mają jedno źródło, którym jest Boża miłość. Prawda, że Słowo stało się Ciałem powinna być dla nas największą radością. Wspomnienie wydarzeń z betlejemskiej stajenki stanowi prawdę Wcielenia. Bóg, który narodził się z Maryi Panny – Uczłowieczona Świętość – to dla nas dar, który pozwala na głębokie odczuwanie obecności Chrystusa w codziennym życiu.

Tak! Wyjątkowa atmosfera Wigilii i kolejnych dni jest zakorzeniona w cudzie Wcielenia. Przyczyna wydarzeń sprzed lat jest jedna, najważniejsza: bezgraniczna miłość Boga do ludzi. Odwieczne Słowo przybrało postać ludzką, stało się Człowiekiem po to, aby każdy z nas mógł z Nim złączyć swoje życie. Co więcej, cielesność naszego życia zostaje uświęcona.

Zapach igliwia, zapach świątecznych potraw, piękno naszych serc, barwnie ozdobione domostwa, blask białości opłatka, śpiew kolęd, dźwięk dzwonów, radość Pasterki, Komunia z Chrystusem – wszystko co odczuwamy, czego doświadczamy: zapachy, obrazy, dźwięki naszego życia – głoszą najpiękniejszą prawdę: Bóg nas kocha! A ta Miłość Wcielona uzdalnia nas do tego, aby nieść Ją innym ludziom.

Jesteś kochana, jesteś kochany! Kochaj!

Dla nas zabieganych, ciągle proszących o przedłużenie doby, życzenia na zbliżające się Święta i... na zawsze: niech nam błogosławi Boże Dziecię i cała Święta Rodzina! Wspólnie wołajmy: przyjdź na świat Jezus, prosimy, wyrównaj rachunki strat, zajmij puste miejsca przy stołach, zostań na zawsze w sercach!



Niech słowa Poety, ks. Jana Twardowskiego są drogowskazem:

*Gdyby przyszli do Ciebie wtedy
w świętą noc
kiedy świeciła jedna czytelna gwiazdka
ci co uważają że trzeba wszystko mieć żeby nie przestać być
ci co się boją bezradności Twoich narodzin
może chcieliby przykryć Cię welnianą koldrą
pozawieszać firanki w stajni
sprawić świętemu Józefowi rękawiczki te najcieplejsze
z jednym palcem
złożyć centralne ogrzewanie
bardziej wpływowi pisaliby do urzędu kwaterunkowego
o mieszkanie dla Ciebie z wygodami
żebyś nie mieszkał kątem
nieufni doszukiwaliby się w podskakującym ośle
kucyka trojańskiego z podejrzanym sumieniem
najodważniejsi zaczęliby protestować powołując się
na Deklarację praw człowieka i obywatela
i wszystkie dekrety o wolności wyznań
poeci ubieraliby Betlejem w liryczne wykretasy
malarze smarowaliby złotym pędzlem
w najlepszym wypadku modlili się do Ciebie
jak do małego milionera
złożonego umyślnie na sianie
a Ty tłumaczyłbyś otwartymi oczami
ze zmarzniętą matką przy policzku
że naprawdę jesteś
więc oddajesz wszystko*

Kamila Falińska



A prezenty? Darujmy z miłością

- * O wartości nie decyduje wielkość ani cena.
- * Prezent to nie rewanż za wcześniej otrzymany.
- * Najlepszy prezent - dawany z serca i z radością.



Z ŻYCIA PARAFII

■ **12 listopada** - seniorzy wybrali się na zwiedzanie katedry. Przewodnikiem był p. Michał Bartlik, kościelny i znawca historii tej niezwykłej budowli. Orowadzał grupę po wnętrzu górnej katedry, krypty akademickiej i krypty grobowej biskupów. Była to okazja do dokładnego, spokojnego spojrzenia na wystrój świątyni, który zwykle umyka uwadze podczas nabożeństw, na wyjątkowe i wymowne rzeźby drogi krzyżowej Zygmunta Brachmańskiego w głównej katedrze czy freski Joanny Piech-Kalarus i Ewy Sidorowicz w krypcie, piękne kaplice i ciekawe prezbiterium z górującą nad nim postacią Chrystusa Króla. Była również rzadka możliwość wejścia na dach katedry i z tej perspektywy spojrzenia na nasze miasto.

■ **21 listopada** - wspomnienie św. Tarsycjusza. O godz. 8 została odprawiona Msza św. w intencji ministrantów i ich rodzin.

■ **22 listopada** - w Uroczystość Chrystusa Króla gościliśmy grupę diakonów naszego seminarium z opiekunem profesorem homiletyki ks. dr. hab. Leszkiem Szewczykiem. Podczas kolejnych Mszy św. w tym dniu głosili homilie, a także poprowadzili niedzielne nieszpory.

■ **27 listopada** - zakończyła się druga nowenna pompejańska, która zgromadziła sporą grupę parafian wytrwale odmawiających pełną modlitwę różańcową przez 54 dni.

■ **28 listopada** - w piątek przed I niedzielą Adwentu rozpoczęły się w naszej parafii odwiedziny duszpasterskie, które potrwają do 23 stycznia 2016 r.

■ **29 listopada** - gościliśmy diakona Marka, który głosił Słowo Boże oraz zbierał ofiarę na budowę nowego Domu Rekolekcyjnego „Nazaret” w Piekarach Śląskich.

■ **30 listopada** - rozpoczęły się adwentowe roraty, w czasie których - w związku z 1050 rocznicą chrztu Polski w przyszłym roku - dzieci poznają niektórych świętych Polskiej Ziemi. Podczas piątkowych rorat dla młodzieży i dorosłych również przewidziano nagrody za odpowiedzi na konkursowe roratnie pytania.

■ **4 grudnia** - jak co roku we wspomnienie św. Barbary w uroczystej Eucharystii uczestniczyli górnicy i ich rodziny.

■ Także w tym dniu na cotygodniowym spotkaniu seniorów była okazja poznać gościa specjalnego - radnego naszej dzielnicy, p. Adama Skowrona.

■ **6 grudnia** - na Mszy św. o godz. 11 pojawił się oczekiwany tego dnia przez wszystkie dzieci św. Mikołaj.

■ **8 grudnia** - w uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP o godz. 12 w naszym kościele została odprawiona przez ks. bpa Adama Wodarczyka Msza św. w intencji Sióstr Maryi Niepokalanej i Legionu Maryi, po której ks. Biskup poświęcił nowy krzyż przy naszym kościele. W wieczornej Mszy św. również z okazji swojego patronalnego święta uczestniczyły Dzieci Maryi i jak co roku uroczystość ta była połączona z wręczeniem medalików.

opr. WNiBU

Szlachetna Paczka z SP 12

Z przyjemnością zamieszczamy informację i podziękowanie otrzymane od Dyrekcji i Nauczycieli Szkoły Podstawowej nr 12 mieszczącej się na terenie naszej parafii, podejmującej wiele ciekawych akcji, o czym wielokrotnie pisaliśmy na naszych łamach.



fot. Aneta Gasz

Szkoła Podstawowa nr 12 im. I. J. Paderewskiego w Katowicach wzięła udział w ogólnopolskiej akcji „Szlachetna paczka”, której celem jest niesienie pomocy najbardziej potrzebującym, ubogim rodzinom. Dzięki szczodrości całej społeczności szkolnej i wsparciu Parafii Wniebowzięcia NMP w Katowicach udało się zakupić i zebrać sprzęt, pościel, produkty żywnościowe oraz środki czystości dla 5-osobowej rodziny z naszego miasta. Składamy serdeczne podziękowania wszystkim darczyńcom i wolontariuszom, życząc zdrowych i spokojnych Świąt Bożego Narodzenia oraz wiele szczęścia w nadchodzącym Nowym Roku.

Dyrekcja i nauczyciele SP 12 w Katowicach



Nadzwyczajny Rok Jubileuszowy

8 grudnia 2015 - 20 listopada 2016

W wigilię II Niedzieli Wielkanocnej, Święta Bożego Miłosierdzia, 11 kwietnia 2015 r. papież Franciszek ogłosił specjalny dokument - bullę Misericordiae vultus (Oblicze Miłosierdzia), w której zapowiada w Kościele Powszechnym Nadzwyczajny Rok Jubileuszowy.

W kolejnych numerach naszego Pielgrzyma chciałbym szerzej omówić wiele cennych myśli papieża zawartych w tej bulli, w której diagnozuje aktualny stan świata i Kościoła oraz opisuje wyzwania, które stawia przed Kościołem, a w ten sposób przed każdym z nas w czasie trwania tego roku. Mój wybór będzie subiektywny, dlatego już teraz, dla pełniejszej oceny, zachęcam do przeczytania całego tekstu bulli. Jest dostępny w księgarniach oraz w Internecie w formie elektronicznej. Chciałbym, abyśmy w ten sposób zapoznali się z tym moim zdaniem najważniejszym do tej pory dokumentem papieża Franciszka i owocnie przeżyli ten wyjątkowy Jubileusz. Na początek kilka praktycznych informacji.

Co to jest Rok Jubileuszowy?

Historia ogłaszania co jakiś czas Roku Jubileuszowego sięga w Kościele rzymskokatolickim czasów średniowiecza. Pierwszy Rok Jubileuszowy został ogłoszony przez papieża Bonifacego VIII. Początkowo miał być ogłaszany co 100 lat, potem co 50, a w końcu od XV w. co 25 lat. Ostatni Rok Jubileuszowy, jak pamiętamy, był w roku 2000. Bywało jednak, że papież z różnych ważnych powodów, np. dla uczczenia rocznic istotnych wydarzeń, ogłaszali Nadzwyczajny Rok Jubileuszowy nie bacząc na odstęp 25 lat. Ostatni taki „nadzwyczajny” Jubileusz ogłosił św. Jan Paweł II w roku 1983, w którym przypadało 1950-lecie Odkupienia. Papież Franciszek w bulli Misericordiae vultus zawarł istotne prawdy, powody i cele ogłoszenia Nadzwyczajnego Roku Jubileuszowego, który pragnie poświęcić Bożemu Miłosierdziu. Rozpoczęcie wyznaczył na 8 grudnia 2015 r. a zakończenie na 20 listopada 2016 r. w Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Wybór daty rozpoczęcia nie jest przypadkowy - 8 grudnia mija bowiem 50 rocznica zakończenia Soboru Watykańskiego II, przełomowego momentu w dziejach współczesnego Kościoła.

Kościoły Jubileuszowe, Drzwi Święte i Bramy Miłosierdzia

Z Rokiem Jubileuszowym związane są kościoły jubileuszowe i odpusty zupełne. Odpust zupełny mogą uzyskać wierni za każdym razem, gdy odbędą pobożną pielgrzymkę do Drzwi Świętych w wyznaczonych kościołach i kaplicach jubileuszowych.

Drzwi Święte ma każda z czterech bazylik papieskich w Rzymie: Św. Piotra na Watykanie, Św. Jana na Lateranie, Matki Bożej Większej i Św. Pawła za Murami. Papież zapowiedział, że Drzwi Święte, stają się w trakcie trwania Roku Jubileuszowego Bramą Miłosierdzia. Te cztery rzymskie bazyliki stały się kościołami jubileuszowymi. Kościołami jubileuszowymi są tradycyjnie również Bazyliki Ziemi Świętej. W pozostałej części świata za kościoły jubileuszowe uważa się kościoły i wybrane sanktuaria, w których każdy ordynariusz lokalny ustalił otwarcie Drzwi Miłosierdzia. W przypadku Rzymu, do czterech bazylik papieskich, dodane są trzy kościoły, które wraz z nimi, tworzą tradycyjną trasę „siedmiu kościołów”, a mianowicie: Świętego Wawrzyńca za Murami, Świętego Krzyża Jerozolimskiego i Świętego Sebastiana za Murami. Jest to pokutny szlak pozostawiony dla Rzymian przez Filipa Neri.

W naszej archidiecezji ks. abp Wiktor Skworec ustanowił dekretem, że kościołami jubileuszowymi, w których znajdują się Bramy Miłosierdzia są:

1. Katedra Chrystusa Króla w Katowicach;
2. Kościoły sanktuarijne/bazyliki:
 - bazylika i sanktuarium Matki Bożej Boguckiej w Katowicach -Bogucicach,
 - sanktuarium Opatrzności Bożej w Jastrzębiu-Zdroju,
 - sanktuarium MB Opiekunki Środowiska Naturalnego w Mikołowie-Bujakowie,
 - sanktuarium św. Józefa w Rudzie Śląskiej,
 - sanktuarium MB z Lourdes w Rudzie Śl. – Kochłowicach,
 - sanktuarium św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Rybniku -Chwałowicach,
 - sanktuarium MB Fatimskiej w Turzy Śląskiej;
3. Pozostałe bazyliki:
 - św. Ludwika Króla i WNMP w Katowicach-Panewnikach
 - św. Wojciecha w Mikołowie,
 - św. Antoniego w Rybniku,
4. Kościoły pod wezwaniem Miłosierdzia Bożego w miejscowościach: Jastrzębie-Zdrój, Orzesze-Zazdrość, Pszczyna, Rybnik-Niewiadom, Tychy, Żory;
5. Inne kościoły ze stałą posługą sakramentu pokuty i pojednania:
 - Najświętszego Serca Pana Jezusa w Katowicach (Koszutka)
 - św. Jadwigi w Chorzowie,
 - Królowej Apostołów w Rybniku;
6. Inne:
 - kaplica Świętej Barbary przy Silesia City Center w Katowicach (dla uczestników Nocy Pokutnych, Modlitw Uwielbienia i innych dzieł ewangelizacyjnych, prowadzących do doświadczenia Miłosierdzia Boga).
 - kaplica Aresztu Śledczego w Katowicach,
 - kaplica Zakładu Karnego w Jastrzębiu Zdroju-Szerokiej.

Warunki uzyskania odpustu zupełnego

Oprócz zwykłych warunków (spowiedź sakramentalna, Komunia św., brak wszelkiego przywiązania do grzechu nawet powszedniego i modlitwa w intencjach Ojca św.):

1. Pielgrzymka do Drzwi Świętych w wyznaczonych kościołach i kaplicach jubileuszowych i wzięcie tam udziału

w uroczystej celebracji bądź przynajmniej zatrzymanie się na odpowiedni czas wypełniony ufną modlitwą, zakończoną wyznaniem wiary, modlitwą za Papieża oraz w intencjach, które „nosi on w sercu dla dobra Kościoła i całego świata” (co najmniej jedno Ojciec nasz).

2. Jeżeli pielgrzymka taka jest niemożliwa:

- **chorzy, starsi i samotni** - którzy często nie są w stanie wyjść z domu mogą zyskać odpust zupełny, jeżeli będą „z wiarą i radością nadzieją przeżywać ten moment próby, poprzez przyjęcie Komunii św. lub uczestniczenie we Mszy św. i w modlitwie wspólnotowej, również za pośrednictwem różnych środków przekazu”.

- **więźniowie** - gdy, ufni w Miłosierdzie Boże, będą uczestniczyć w wyznaczonych kaplicach więziennych w szczególnych nabożeństwach sprawowanych z okazji Roku Miłosierdzia, bądź – w razie konieczności – włączą się w nie duchowo na modlitwie indywidualnej, odmawiając także wyznanie wiary oraz modlitwę w intencjach Papieża.

W szczególności, ze względu na ducha Roku Świętego, sugeruje się, aby odmówić piękną modlitwę papieża Franciszka na Jubileusz (tekst obok), a na zakończenie czasu modlitwy inwokację do Pana Jezusa Miłosiernego (na przykład: Jezus Miłosierny, ufam Tobie).

Ks. Leszek Buba

źródła: www.iubilaeummisericordiae.va (watykańska, oficjalna strona Nadzwyczajnego Roku Jubileuszowego), Dekret abpa Wiktora Skworca na Nadzwyczajny Rok Jubileuszowy

Modlitwa papieża Franciszka na Jubileusz:

Panie Jezu Chryste, Ty nauczyłeś nas, abyśmy byli miłośnikami, jak Ojciec nasz niebieski i powiedziałeś nam, że kto widzi Ciebie, widzi także i Jęgo. Ukaż nam Twoje oblicze, a będziemy zbawieni. Twój wzrok pełen miłości uwolnił Zacheusza oraz Mateusza od niewoli pieniądza, a nierządnicę Magdalenę od szukania szczęścia wyłącznie w rzeczach stworzonych. Wzrok ten sprawił, że Piotr zapłakał po zdradzie, a żałujący Dobry Łotr usłyszał zapewnienie o Raju. Pozwól nam tak wysłuchać słów, które wypowiedziałeś do Samarytanki, jakbyś je wypowiedział do każdego z nas: O, gdybyś znała dar Boży! Ty, który jesteś Obliczem widzialnym Ojca niewidzialnego, Boga, który objawia swoją wszechmoc przede wszystkim przez przebaczenie i miłosierdzie: spraw, aby Kościół na świecie stał się widzialnym obliczem Ciebie, swojego Pana zmartwychwstałego i uwielbionego. Ty zechciałeś również, aby Twoi słudzy przybrani byli w słabość po to, aby mogli okazywać słusze współczucie tym, którzy trwają w niewiedzy i błędzie: niech każda osoba, która się do nich zwraca, czuje się oczekiwana, kochana oraz doświadcza przebaczenia od Boga. Poślij Twojego Ducha i uświęć wszystkich nas Jęgo namaszczeniem, aby Jubileusz Miłosierdzia był rokiem łaski od Pana, a Twój Kościół z odnowionym entuzjazmem mógł nieść dobrą nowinę ubogim, głosić wolność więźniom i uciśnionym oraz przywracać wzrok niewidomym. Prosimy o to za wstawiennictwem Maryi, Matki Miłosierdzia, Ciebie, który z Ojcem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

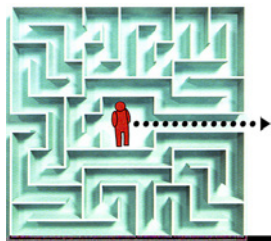
Uroczystość Niepokalanego Poczęcia w naszym kościele

8 grudnia - w święto patronalne naszych sióstr, Żywego Różańca, Legionu Maryi i Dzieci Maryi, o godz. 12 w naszym kościele została odprawiona przez ks. bpa Adama Wodarczyka Msza św. Koncelebransami byli: ks. Proboszcz, ks. kan. Bernard Joško i dwaj ojcowie kapucyni. Chociaż Msza odbywała się w godzinach pracy większości parafian, zgromadziło się w kościele bardzo wielu wiernych.

Po Mszy św. ks. Biskup poświęcił nowy krzyż w alejce obok kościoła.



fot. Jacek Krzywoń



Zaprzyjaźnić się ze sobą

Krok II - Zgoda na czas

W poprzednim numerze rozważaliśmy pierwszy krok w zaprzyjaźnianiu się ze sobą - zgodę na „nie wiem”, czyli uznanie, że nie zawsze wiemy jak postąpić, co wybrać, gdy pojawiają się problemy i to „nie wiem” jest daniem sobie czasu na spojrzenie na swoje życie i siebie z innej perspektywy. Dzisiaj pragnę przedstawić krok drugi - jest nim: zgoda na czas.

Z czasem jest jak z powietrzem – nie zwracamy nań większej uwagi, choć przenika wszystko, co robimy i ma wpływ na to, kim jesteśmy. Z czasem związana jest nasza przeszłość, teraźniejszość i przyszłość; czas wyznacza naszemu życiu początek, środek i koniec; czas wkracza też w nasze spotkania z Bogiem towarzysząc nam w pielgrzymce wiary, nadziei i miłości. Często bywa przez nas błędnie postrzegany, gdy mówimy: „czas to nasz wróg”, „walczę z czasem” itp. albo gdy twierdzimy, że czas nam coś odbiera: młodość, zdrowie, teraźniejszość – nie dając nic w zamian.

Mówiąc o czasie często mówimy „znowu”, np. znowu minął rok, znów nadeszła jesień, znowu jest piątek - tak, jakby to „znowu” było ubocznym produktem pomiaru czasu. A przecież nic takiego nie istnieje w rzeczywistości.

Na płaszczyźnie prawdziwego czasu **nic nigdy się nie powtarza!** Dzień dzisiejszy, np. piątek nie jest powtórką zeszłego piątku, ani pierwszą wersją kolejnego piątku. **Dzisiaj nigdy się nie zdarzyło i nigdy nie zdarzy ponownie!** Tak więc w CZASIE nic nie jest „znowu” - „znowu” jest tylko złudzeniem. Wiedząc o tym, możemy wyostrzyć swoje zmysły, postrzeganie, uwagę, świadomość. Gdy nieuważnie spoglądamy na kolejne wydarzenia dnia codziennego, obojętnie mijamy sprawy, które mogłyby nam przynieść wielką korzyść. Dobrze jest się zastanowić, czy wszystko, co nas spotyka każdego dnia nie jest jedną, niepowtarzalną okazją?

Mamy zdolność zapamiętywania i w naszej świadomości jest miejsce na przeszłość. Dzięki nadziei i zdolności snucia marzeń mamy miejsce na przyszłość. Mogą one – i przeszłość, i przyszłość - ubogacić teraźniejszość, ale nie mogą jej zastąpić!

I mimo że nie istnieje nic takiego jak „znowu” (to co minęło jest zamkniętym rozdziałem), to wiele czasu i energii wykradamy z teraźniejszości. Po co? Niektórzy po to, by swoją teraźniejszość zamienić na przeszłość – dusząc się w poczuciu winy, krzywdy, roztrząsając swoje i innych porażki, popełnione niegdyś błędy, grzechy. Czyniąc tak stają się ślepyi na wymogi chwili obecnej, a także na łaskę odkupienia, która jest nam dana tu i teraz. Mit złotej młodości: „jak już nie jesteś młody, to postaraj się chociaż wyglądać młodo” chce nas przekonać, że czas nam ciągle coś odbiera. Często mówimy: „starość się Panu Bogu nie udała”. A tymczasem każdy okres życia niesie za sobą niepowtarzalne dary i wyzwania. W miarę jak maleje przyjemność odkrywania nowych dróg, w to miejsce może pojawić się cicha radość posiadania mądrości życiowej.

Niektórzy z nas żyją przeszłością, ale bywają i tacy, którzy stale patrzą w przyszłość odciągającą ich od spraw toczących się aktualnie. Powinniśmy planować przyszłość – to naturalne,

lecz nie tak szczegółowo. Pamiętajmy – nie da się nią żyć teraz! **Każde zmartwienie to cena, którą płacimy żyjąc dniem jutrzejszym!** Niepokój i troska towarzyszą wszystkim niepotrzebnym pytaniom o jutro: „co będzie jeśli...?”

Dobrą rzeczą jest pamięć o przeszłości – może nas wiele nauczyć, wiele nam powiedzieć. Dobrą rzeczą jest także spoglądanie ku przyszłości – bo tam zmierzamy. Nie zwalnia nas to jednak z obowiązku podejmowania wyzwań chwili obecnej.

Czas nabiera życia, gdy mamy odwagę bronić swoich przekonań, gdy dajemy z siebie to co najlepsze w każdej chwili dnia, gdy przebaczamy, gdy współodczuwamy, gdy otwieramy oczy na obfitość form Bożej obecności w naszym życiu.

Jeśli wierzymy, to wyznajemy, że Bóg daje nam życie dzień po dniu, za każdym razem jeden dzień, jedną chwilę. Pan Jezus sam nas tego nauczył: „...chleba naszego powszedniego daj nam DZISIAJ...”. Bóg wykraczający poza wszelkie bariery czasu i przestrzeni jest w istocie Bogiem żyjącym tu i teraz! Spotyka nas w naszej teraźniejszości! Nie przysiadł gdzieś u kresu drogi, czekając byśmy Go znaleźli – jest obok nas, w tej właśnie chwili, w tym właśnie miejscu. Jeśli jednak **my** nie jesteśmy obecni **tu i teraz** – **to w jaki sposób spotkamy się z Bogiem?** Bóg jest tam, gdzie toczy się życie – a życie daje nam siebie w chwili obecnej.

Zadajmy sobie kolejne pytanie: **na co teraz jest czas?** – „wstać i pójść na spacer?”, „obdarować kogoś?” – to pytanie pozwala lepiej planować swój dzień, zaprowadzić w nim porządek, unikać pośpiechu. Pytanie „na co teraz jest czas” może sięgać głębiej – może trzeba się przestać oszukiwać i przyznać, że potrzebujemy pomocy?, że mamy problemy?, może jest czas spłacenia długów?, poważnego zastanowienia się nad swoim życiem?, co dla mnie jest ważne?, może jest to czas, który mam dać rodzinie?, zrobić coś nowego?, zwrócić się do Boga? Na co teraz jest czas?!

Pamiętajmy, że nie ma odpowiedzi danej raz na zawsze – zmieniają się okoliczności naszego życia, zmieniamy się my sami. Jeśli nie będziemy baczniej przyglądać się sobie i życiu, utkniemy w miejscu dopasowując stare odpowiedzi do nowych sytuacji.

Życie nigdy nie przestanie nam zadawać tego pytania. Nasze decyzje odnoszą się do czasu, którym rozporządzamy i pokazują co dla nas liczy się najbardziej. To, czemu poświęcamy czas jest równoznaczne z tym, co pochłania naszą uwagę, co jest dla nas ważne. Nie starczy nam czasu na wszystko – za każdym razem wybierając ujawnia się, co stawiamy na pierwszym miejscu. Właściwą sprawą jest zachowanie równowagi. Jak poznać czy ją mamy? - zadając sobie proste pytanie: jak spędzamy czas?

Z czasem związane jest czekanie. Czy umiemy czekać? Czekanie zawiera w sobie pojęcie oczekiwania. Niekiedy pielęgnujemy nierealistyczne oczekiwania a niemożność ich spełnienia wywołuje w nas uczucie goryczy, rozczarowania; ale i żyć nie oczekując niczego – to żyć bez nadziei. W chrześcijańskim oczekiwaniu chodzi właśnie o nadzieję zawartą w obietnicach Pana Jezusa, który zawsze dotrzymuje słowa. Czy pamiętamy Jego obietnice, np.: że nas nie opuści, że Duch Święty w nas zamieszka i inne?

Czy w świetle obietnic Pana Jezusa naszym błędem nie jest to, że spodziewamy się za dużo, ale to, że spodziewamy się za mało? Na przykład: Jezus obiecał przebaczenie każdemu pokutującemu grzesznikowi, a my w poczuciu winy oczekujemy tylko kary. Jezus obiecał, że Bóg będzie czuwał zawsze nad nami i wspierał nasze działania, a my – przerażeni utratą kontroli nad własnym życiem - oczekujemy od siebie rzeczy niemożliwych, polegając na własnych siłach. Jezus często mówił do swoich słuchaczy „o wy małej wiary” - czy nie po to, by nam uzmysłwić, że boimy się pragnąć całej pełni, którą nam obiecał?

Chrześcijańskie oczekiwanie zawiera w sobie pewien paradoks: wszyscy posiadamy już to na co czekamy!!!. Otwórzmy oczy, rozejrzyjmy się wokół – Królestwo Boże jest tu i teraz! Choć nie mamy wszystkiego, co będziemy kiedyś posiadać. Zostaliśmy odkupieni, a ofiarowane nam zbawienie mamy co dzień wcielać w życie. Mamy bardzo dużo – lecz nie wszystko, na resztę trzeba poczekać, pamiętając, że kiedy my czekamy na Boga, Bóg czeka też na nas.

Bóg nie zmusza nas do niczego, jest gotów zawsze spotkać się z nami tam, gdzie się akurat znajdujemy.

Jedynie z perspektywy nadziei i wiary możemy w pełni zrozumieć, po co tak naprawdę jest czas.

Czas jest po to, byśmy mogli cieszyć się życiem i wszystkimi jego darami, nie zapominając o darze, jakim jesteśmy sami dla siebie.

Czas jest po to, byśmy służyli sobie nawzajem z miłością.

Czas jest po to, byśmy nieustannie zacieśniali swoją więź z Bogiem.

Reszta ma drugorzędne znaczenie.

Maria Rabsztyń

Zmarł ks. Eugeniusz Breitkopf



fot. Witold Michnol



Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

na grudzień

OGÓLNA: Abyśmy wszyscy mogli doświadczać miłosierdzia Boga, który wciąż niestrudzenie nam przebacza.

MISYJNA: Aby rodziny, w szczególny sposób te, które cierpią, znajdowały w narodzinach Jezusa znak niezawodnej nadziei.

na styczeń

OGÓLNA: Aby szczery dialog między ludźmi wyznającymi różne religie przyniósł owoce pokoju i sprawiedliwości.

MISYJNA: Aby poprzez dialog i miłość braterską, dzięki łasce Ducha Świętego, zostały przezwyciężone podziały wśród chrześcijan.



Punkt Charytatywny „Św. Brat Albert”

ul. Sikorskiego 24, od pomnika

Godziny otwarcia:

• wtorek 16-18 • środa 10-12 • czwartek 16³⁰ - 17³⁰

Oferujemy: odzież, pościel, firanki, sprzęt domowy, sportowy, zabawki

Zapraszamy potrzebujących i ofiarodawców

Prosimy nie zostawiać przyniesionych rzeczy przed sklepikiem, gdy jest zamknięty, gdyż są zabierane i rozrzucone, a ostatecznie wyrzucane do śmietnika. Szkoda, by podarowane rzeczy były niszczone i nie trafiły do osób, które mogą z nich skorzystać.

Zachęcamy do nabywania, czytania i przekazywania dalej czasopism dostępnych w naszym kościele (po Mszach św. przed kościołem lub w zakrystii).



Tygodnik Parafialny

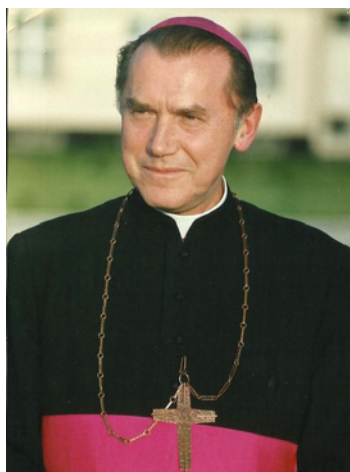
W środę 4 listopada 2015 r. zmarł ks. Eugeniusz Breitkopf przez 30 lat proboszcz parafii Opatrzności Bożej w Zawodziu. Od niespełna roku cierpiał na chorobę nowotworową. Przeżył 65 lat. Urodził się w 1950 r. w Rudzie Śląskiej. Święcenia kapłańskie przyjął w 1976 r. z rąk bp. Herberta Bednorza. Podczas żałobnej Eucharystii ks. abp senior Damian Zimoń przypomniał zamiłowania muzyczne zmarłego i „rzeczowe, wspólnototwórcze duszpasterstwo” prowadzone na Zawodziu oraz jego wielki szacunek do każdego człowieka. Dziękował mu za postawę „cichą i niezwykle pokorną”, zwłaszcza w ostatnim okresie choroby. Ks. Breitkopf wielokrotnie po sąsiedzku uczestniczył w naszych uroczystościach parafialnych. Spoczął na cmentarzu w Bogucicach obok pierwszego proboszcza parafii w Zawodziu, ks. Antoniego Lindnera.



Z historii diecezji katowickiej - część XI

Biskupi pomocniczy diecezji katowickiej

W czasach tworzenia się i krzepnięcia diecezji katowickiej równie ważną rolę pełnili biskupi pomocniczy. O kilku z nich pisaliśmy już, byli to: bp Teofil Bromboszcz (biskup w latach 1934-1937), bp Juliusz Bieniek (1937-1978), bp Józef Kurpas (1963-1992). Przedstawiamy sylwetkę kolejnego biskupa pomocniczego.



**Quis ut Deus
Któż jak Bóg**



Ks. Czesław Domin był katowickim biskupem pomocniczym w latach 1970-1992, a w latach 1992-1996 biskupem diecezjalnym koszalińsko-kołobrzeskim. Urodził się 6 lipca 1929 r. w Michałowicach. Ukończył III Liceum Ogólnokształcące im. Adama Mickiewicza w Katowicach. W latach 1948-1953 studiował w Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie. Świecenia kapłańskie przyjął 28 czerwca 1953 w Krakowie. Był wikariuszem w parafii katedralnej w Katowicach, następnie w Czechowicach i Lublińcu.

W latach 1957-1964 pełnił funkcję notariusza katowickiej kurii diecezjalnej. W tym czasie wielką jego zasługą było tworzenie i rozwijanie duszpasterstwa akademickiego. Z wielkim

uznaniem jest wspominany do dziś przez wielu ówczesnych studentów, a dziś prawie 80-latków.

Później był m.in. referentem duszpasterskim w kurii diecezjalnej, członkiem rady duszpasterskiej, rady kapłańskiej i duszpasterskiej komisji ekumenicznej...

6 czerwca 1970 r. został mianowany biskupem pomocniczym diecezji katowickiej ze stolicą tytularną Dagnum. Sakrę biskupią przyjął 15 sierpnia 1970 r. w katedrze katowickiej z rąk biskupa Herberta Bednorza. Jego biskupim zawołaniem było: *Quis ut Deus* (*Któż jak Bóg*).

Był wikariuszem generalnym diecezji, archidiaconem kapituły katedralnej, krajowym koordynatorem duszpasterstwa dobroczynności. Na przełomie lat 80. i 90. ubiegłego wieku ks. bp Czesław Domin przyczynił się waleśnie do odzyskania przez Kościół katolicki Caritas Polskiej, zawłaszczonej przez władze państwowe w 1950 r. W listopadzie 1990 r. został jej przewodniczącym. Funkcję tę pełnił do 1993 r. Sprzyjał także odbudowie diecezjalnych i parafialnych struktur charytatywnych.

W 1991 r. papież Jan Paweł II powołał go na członka Nadzwyczajnego Zgromadzenia Biskupów Europy, a w 1992 r. ustanowił ordynariuszem diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej.

W tej diecezji pracował zaledwie 4 lata, ale jego rola jest nie do przecenienia. Dla Kościoła koszalińskiego stał się niezwykle światłem ze Śląska.

Nowa diecezja pod względem duszpasterskim była terenem trudnym, różniącym się bardzo od Górnego Śląska. Dominowała tutaj ludność napływowa, o słabo ukształtowanych strukturach społecznych oraz zaniedbana religijnie. Poza tym przemiany polityczne doprowadziły do upadku PGR-ów (młodszym wyjaśniamy: Państwowe Gospodarstwa Rolne), które były tutaj głównymi zakładami pracy. Spowodowało to ogromne bezrobocie i zubożenie wielu diecezjan.

Nowy ordynariusz podjął więc wiele inicjatyw charytatywnych, z których najbardziej znaną stała się hodowla „kóz-żywicielek”. Zwierzęta te, sprowadzane z Zachodu i hodowane w gospodarstwie parafialnym w Lipiu k. Białogardu, były rozdawane za darmo najbiedniejszym rodzinom, które dzięki temu mogły mieć mleko dla dzieci. Równocześnie ks. biskup Domin jak mógł, tak zachęcał swoich diecezjan do podjęcia własnych inicjatyw gospodarczych. Założył także Ośrodek Charytatywny dla Dzieci i Młodzieży pw. Aniołów Stróżów w Kołobrzegu, Bursę dla Chłopców w Szczecinku i diecezjalne gospodarstwo rolne „Carol” we Wrzosowie. Z jego inicjatywy rozpoczęto też budowę Domu Dziennego Pobytu dla osób samotnych i niepełnosprawnych w Koszalinie. Ks. biskup Czesław Domin był jedną z najbardziej świetlanych postaci polskiego Kościoła po II wojnie światowej. Zaangażowany bez reszty w pomoc dla ludzi chorych, cierpiących, bezdomnych i niepełnosprawnych zyskał miano „Biskupa ubogich”. Był również człowiekiem modlitwy i pracowitości, w myśl benedyktyńskiej zasady: „Ora et labora”. Jako biskup cechował się pokorą i braterskim stosunkiem do innych księży, których traktował z wielką życzliwością.

Niestety, rozwijająca się choroba (rak kości) uniemożliwiła mu rozwinięcie dalszej działalności. W ostatnich miesiącach swego życia polecał się Miłosierdziu Bożemu, do którego przez całe życie miał ogromne nabożeństwo. Świadomie odmówił leczenia za granicą poprzestając na szpitalach krajowych. Doświadczony wieloma cierpieniami zmarł 15 marca 1996 r. Sześć dni później pochowany został w koszalińskiej katedrze, jako pierwszy biskup w tej świątyni. Jego pogrzeb zgromadził, obok biskupów i księży, tysiące ludzi, w tym też przedstawiciele wielu organizacji charytatywnych i społecznych, które wspierał za swojego życia. 26 września 1996 r. pamiątkową tablicę ku jego czci, ufundowaną przez wdzięcznych pracowników i podopiecznych Fundacji im. Brata Alberta, wmurował i poświęcił w kaplicy Schroniska dla Niepełnosprawnych w Radwanowicach ks. kard. Franciszek Macharski.

opr. WN

Z adwentowych wydarzeń



I niedziela adwentu: widoczne na zdjęciu korony są darem dzieci dla Chrystusa Króla. Było to zadanie zaproponowane dzieciom tydzień wcześniej przez diakona Marka. Dzieci przygotowujące się do I Komunii św. otrzymały poświęcone *Skarbczyki*.



Podczas **tegorocznych rorat** dzieci poznały wybranych świętych Polskiej Ziemi, a ich wizerunki umieszczały na symbolicznym drzewie życia. Hasło: „Chrzest źródłem miłosierdzia” i dalsza tematyka rorat nawiązywała do ogłoszonego przez papieża Franciszka Nadzwyczajnego Jubileuszowego Roku Miłosierdzia. Jak zawsze dzieci odpowiadały na konkursowe pytania i były losowane symboliczne nagrody. Dzieci równie zapraszały do swych domów figurkę Maryi do rodzinnej modlitwy.



6 grudnia na Mszy św. o godz. 11 pojawił się oczekiwany tego dnia przez wszystkie dzieci św. Mikołaj w „anielskiej asyście” zaproszony przez ks. Szymona. A po Mszy św. czekały na dzieci łakocie.